

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Prophetia Apocalyptica S. Joannis Apostoli

Kircher, Heinrich

Coloniæ Agrippinæ, 1676

§. I. Quatuor Angeli tenent Ventos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39100

, Angeli stabant in circuitu throni, & seniorum, & quatuor animalium:
 , & ceciderunt in conspectu throni in facies suas, & adoraverunt Deum,
 , (v. 12.) dicentes, Amen. Benedictio, & claritas, & sapientia, & gra-
 , tiarum actio, honor, & virtus, & fortitudo Deo nostro, in sacula, sacu-
 , lorum, Amen. (v. 13.) Et respondit unus de senioribus & dixit mihi: Hi,
 , qui amicti sunt stolis albis, qui sunt? & unde venerunt? (v. 14.) Et dixi
 , illi: Domine mi, tu scis: & dixit mihi: Hi sunt, qui venerunt de tri-
 , bulatione magna, & laverunt stolas suas, & dealbaverunt eas in san-
 , guine agni: (v. 15.) ideo sunt ante thronum Dei, & serviunt ei die ac
 , nocte in templo ejus: & qui sedet in throno, habitabit super illos.
 , (v. 16.) Non esurient, neque subient amplius, nec cadet super illos sol,
 , neque ullus aestus: (v. 17.) Quoniam Agnus, qui in medio throni est,
 , reget illos, & deducet eos ad vitæ fontes aquarum, & absterget Deus
 , omnem lachrymam ab oculis eorum.

S. I.

Quatuor Angeli tenent Ventos.

Sigilli
 sexti
 Pars al-
 tera.

Tempe-
 stas à 4.
 Ventis:

i. **V**ersamur in ea parte Libri
 quæ claudebatur Sigillo sex-
 to. Major hinc quam exactis
 retrò annis numerus Christianorum
 præparatur ad Martyrium, vel ad con-
 fessionem non multum imparem mar-
 tyrio. Toto enim orbe terrarum im-
 minet motus, & laxandi erunt VEN-
 TI ac permittendi furere ex 4. AN-
 GULIS TERRÆ, ac procella exci-
 tanda omnium hueusque atrocissima
 inter gentiles, sub Imperatoribus simul
 binis Diocletiano & Maximiano: quæ
 persecutio digna profectò fuit nomi-
 natim innui in Apocalypsi & describi
 per impetum 4. Ventorum undique ir-
 ruentium ut flando sternant. quando
 hi duo præcipui hostes Christianorum,
 immani per orbem conspiratione, to-

tos vi & astu se impenderunt ad excin-
 dendam Religionem Christianam, &
 ad Christianos terrâ marique extin-
 guendos. Nihil propemodum, aut
 parum admodum, singulæ persecutio-
 nes præcedentes ad hanc furiosissi-
 mam: numeratos fuisse in singulos
 menses decies & septies millenos Mar-
 tyres, ut narrat Eusebius de solo Dio-
 cletiano! non remisisse sed crevisse ra-
 biem persequendi, decennio toto Im-
 perii, per Occidentem atque Orien-
 tem.

2. Sed non priùs hæc tam atrox
 tempestas, & flatus ventorum, quàm
 signaculum peculiare & præmunitio
 electorum Martyrum & Confesso-
 rum. nam eum in finem coërent
 (quod græcè habetur, κρατῶντας) ac

DE-

DETINENT hos ventos ANGELI QUATUOR : laxaturi : n̄ sifterentur à potiore ANGELO, missō AB ORIENTE (qui ORIENS est Christus: Zach. 3. v. 8. Luc. 1. v. 78.) à quo Angelo SIGNUM exhibetur DEI VIVI.

Non laxandis antè quàm signentur servi DEI:

Hic injicit moram illis 4. Angelis, quoadusque præcautum fuerit de cælo servis DEI prædestinatis, qui signantur, nolint proinde promiscuè nocere: & verò nōlle optant, ut Angeli salutare; libenter enim detinent ac differunt flatum id est irruptionem ac turbinem venturum cum *nocumento* TERRÆ, MARIS, ET ARBORUM.

Nominantur hæc tria : quia dispersa erat multitudo innumera seniorum DEI in locis mediterraneis ; in maritimis, in arboretis & sylvis, (quas incolabat anachoretarum maxima copia,) seminariis Martyrum & Confessorum, prout mentio est in Conciliis & in Actis illorum temporum. Cùm igitur his omnibus ex locis extrahendū essent & abripiendi cumulatim servi DEI, & ad apostasiam cogendi omni genere artificiorum ac suppliciorum : congruum erat, ut fidelis DEUS, qui salvos illos vellet, præ-signaret eos, armaret, firmaretque adversus persecutionem omnium nominatissimam & periculosissimam.

Et moderato-ribus 4. Angelis. Præsidibus 4. cardinum orbis ac proinde primatiorum ventorum. hoc enim significant verba, QUIBUS DA-

TUM EST NOCERE : illā videlicet conditione, lege, & fine qui intenditur divinitus. insinuat namque his verbis conditio sub qua datum est, & quo limite ac fine datum : & quid eos faciat expectare detinendo ventos ; nempe ut signentur contra tempestatem & roborentur electi : ac demum quo fine postea permittere debeant & cujusmodi nocumentum terræ & maris, ut jam jam dicemus. Nam & S. Hieronymus in Dan. c. 7. quatuor *Angelicas intellexit potestates quibus principalia Regna commissa inquit sunt* : & ad hoc significandum adduxit locum Deut. 32. v. 8. (ex 70.) *juxta illud, quod in Deuteronomio legimus : quando dividebat Altissimus gentes, quando separabat filios Adam, constituit terminos populorum juxta numerum Angelorum DEI.*

Ad hos Angelos is qui ascendit missus ab ortu Solis : NOLITE, inquit, v. 3. & c. QUOADUSQUE SIGNEMUS. quæ est invitatio illorum quatuor ut unà juvent prius in signandis electis per suos omnes angulos terræ. sic enim habet Arabicus textus : *quoadusque signetis.* nempe istâ restrictione datum vobis est nocere, eaque cautione atque exitu permittere laxationem tempestatis, ut benè sit Signatis, & magno animarum bono quæ præmuniuntur ad certamen. hac signatione factâ concitetur sanè orbis in Christianos terrâ marique : Christianorum sanguine fundendo simul sæviatur adhuc, simul extinguitur idololatriæ vis : profeminetur illo semine fides Christi per 4. partes orbis, & in contumacia repro-

reproborum probentur propagenturque electi. proveniat ex his motibus bonum ingens, ô Angeli Signatores & administri simul Justitiæ & consiliorum DEI; quod est Christianæ Religionis dilatatio & profectus, Cœli ac Beatitudinis amplificatio & splendor, ac Beatæ multitudinis accumulatio.

Hæc enim verè contigerunt, seminatúsque est & propagatus Christianismus persecutione.

Donec deferbuit illa persecutio, in quatuor jam partibus disseminatâ fide: secutâque est pax, quod est Silentium de quo infra initio Capitis sequentis.

S. II.

Signati.

Signatura.

1. **F**igura fuit hujus Consignationis illa apud *Ezechielem* cap. 9. v. 4. facta in frontibus virorum per signum Thau salutare, quod formam habebat Crucis in antiquis literis Hebraicis. Immò & illa multò antè in *Exodo* cap. 12. v. 22. quâ in postibus Hebræorum exiturientium ex *Ægypto* signatum fuit illud idem signum: juxta S. Hieron. qui sic scribit in *Isai.* 66. *Ponet in eis signum* (v. 19.) *quod in Ezechiele, principio sub Thau litera Hebraica interpretatione monstratur: quo signo qui fuerit impressus, manus percutientis effugiet. Hoc & postes domorum in Ægypto signabantur, quando pereunte Ægypto solus Israël mansit illæsus.* Addit de Achaz, noluisse illum accipere hoc signum *Isa.* 7. v. 12. *Prophetam hoc precari, fac me-*

cum signum in bonum, psal. 85. v. 17. & *ps.* 59. v. 6. denique hoc nobis Dominum in frontibus nostris posuisse, *ut liberè, inquit, diceremus, signatum est super nos lumen vultus tui Domine.* Hæc Hieronymus.

Hoc signum generosæ libertatis impressum electis fertur in fronte, quæ sedes esse solet verecundiæ: & significat *καρπύσια* & confessionem apertam non erubescens Evangelium, & in illo crucifixum: quæ cum sit supernaturalis, affertur de cœlo, ab eo cui nomen est Oriens ex alto; gratiâ illius, & operâ præsentium Angelorum roborante nos in fide & dilectione Christi quæ fortior est morte atque omnibus tormentis.

Imprimat fortius nostræ fronti, ô Lector, sanctus DEI Angelus Orientalis hoc signum! & constanter meminerimus nos consignatos, ut servos Christi: 2. *Cor.* 1. v. 21. *qui signavit nos.* *Eph.* 1. v. 13. & cap. 4. v. 30. *signati estis.*

2. Hac occasione præmonstrantur omnium simul persecutionum Signati: quorum duæ sunt turmæ. Prima est